

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 3. De illo Dei decreto, vt ex muliere nasceretur: ac de B. Virginis
Mariæ in Dei matrem electione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

excitamenta, quot sunt perfectiones diuinibus manifestata: quot miseria nostra, à quibus nos liberauit; quot denique gratia, quas nobis est promeritus.

MEDITATIO III.

**DE DIVINO ILLO
DECRETO, QVO DEVS STATUIT,
EX FÆMINA NASCI; & DE B. VIRGINIS
IN MATREM SUAM ELECTIONE, AC SINGULARIBUS
GRATIJS EIDEM IN PUNCTO
SUA CONCEPTIONIS AD ID
COLLATIS.**

PUNCTVM I.

D. Thom. 3.
p. 9. 31. a. 4.

a Gal. 4. 4.

b Gen. 3. 51.

I.

PRIMUM considera: Deum, et postquam homo fieri decreuit, perfecti viri corpus, quale fuit Adami, accipere potuisset, non tamen ita fecisset; sed a ex muliere nasci. (vt Apostolus ait) matremque, vt ceteri homines, habere voluisse; idque in ipso mundi initio reuelasse, cum serpenti dixit: b *Serua mulieris caput eius contritutum.* Ad hoc statuendum aliquæ illum causæ induxerunt, quibus infinitam suam, in commodum nostrum, charitatem aperuit. PRIMA, quod diuina bonitas, quæ suis creaturis adeò libenter se communicat, amplius sese diffunderet, in verum

que humanæ naturæ sexum: virum quidem ad infinitam filij Dei naturalis; foeminam autem, ad matris ipsius Dei dignitatem euehendo: quæ (Sancto Thoma teste) quodam modo est etiam infinita. Quo quidem facto certum nobis pignus & arrhabonem dedit, se omnibus, nemine excepto, benefacturum. c *Nam* (vt Apostolus ait) *in Christo IESU non est Iudæus neque Græcus; non est seruus neque liber; non est Masculus neque Fœmina.* SECUNDA causa fuit, vt perditio nostra, quæ à viro & foemina originem duxit, ab alio viro & foemina reparari inciperet. à viro quidem præcipuè tanquam à capite, & vnico Mediatore nostro, Patre quæ futuri seculi; sed ab eius Matre tanquam coadiutrice in opere Redemptionis. Ad quos propterea in nostris necessitatibus recurramus eâ confidentiâ, qua solemus ad patrem matremque confugere. NOMINATIM etiam voluit Christus habere matrem, vt ea peccatorum quoque Mater esset & Aduocata, vt si qui pusillanimes ad ipsum accedere timerent, vt potè non hominem solùm & nostrum Aduocatum, sed Deum simul ac iustum Iudicem; ad Matrem suam confidentius confugerent, ad quam iudicis munus non pertinet, sed tantum Aduocatæ: illa autem, vt misericordie, pietatisque mater, pro omnibus intercederet. Quo facto satis nobis ostendit Deus, quanto perè nostram salutem, eiusque consequendæ fiduciam exoptet, qui tot ac tam suauius efficacique media ad eam adinuenerit.

S. Thom. 1.

p. 9. 25. a. 6.

ad 4.

c Gal. 3. 28.

2.

3.

4. GRATIAS tibi ago Pater æterne, quod ta-
lem patrem & matrem ex nostra ipsa natura
nobis dederis, per quos gratiam tuam securè
obtinere possimus. Et tibi etiam gratias ò ver-
bum diuinum, quod matrem habere volueris,
quæ simul nostra esset; per quã accessus pateat
ad Thronum infinitæ misericordiæ tuæ, ne nos
seuera tua iustitia condemnet. VLTIMA cau-
sa fuit, quia cõplacuit Deo, vt fieret pro nobis
infans; matremq; haberet in terra, cui obtem-
peraret, & cui se aliorum hominum more sub-
iiceret: quò nobis, humilitatis, aliarumq; vir-
tutum, magis insigne præberet exemplum. *de
quo Meditacione 9. & sequentibus agetur.*

PUNCTVM II.

S ECVNDÒ consideranda est Electio ip-
sius Virginis Dominæ nostræ in Dei Ma-
trem: atq; expendendum, quo pacto san-
ctissima Trinitas inter innumeras feminas,
quas in æternitate sua præuidit, oculos suos
in ipsam B. Virginem gratiõ coniecerit,
eandemq; ad maxima illa, quæ proximo pun-
cto posuimus, munia elegerit. vt esset in-
quam incarnati Verbi diuini mater; ac ad in-
di Redemptionem cooperatrix: mater & ad-
uocata hominum: & cui ipsemet Deus, quæ
homo erat, se subiceret & obediret. Electio
hæc (vt placet sanctis patribus) radix fuit ce-
terorum donorum & Magnalium huius Do-
minæ, quam propterea ipsa plurimi semper
fecit. grataq; pro ea fuit, benè conscia, eam
absque

*Franc. Sua-
rez to. 2. in
3. p. Diss. 1.*

absque vllis suis meritis collatam, ac proinde merè gratuitam, fuisse. Sicut enim ipsam elegit Deus in matrem suam, potuisset alias plurimas elegisse; talesq; illas, qualis ipsa esset, fecisse. Sed ego exultabo, quòd tam felix illi fors contigerit; & eo nomine ei congratulabor, dicens: Gaudeo Virgo SS. te ad tantam dignitatem, quanta est, eius esse matrem, cuius sis filia, euectam esse. & quoniam cum ea dignitate simul tibi datum est, peccatorum esse matrem & aduocatam; monstra te esse matrem, nobis fauendo; & intercedendo, vt digni efficiamur eius esse filij, cuius tu es mater.

PUNCTVM III.

HINC gradum faciam ad cõsiderandum, *Prædestina-*
Deum, qui in æterno suo consilio hanc *tio B. Virg.*
Virginem sanctissimã in matrem suam
elegit, simul eandem elegisse in excellentissi-
mum ipsius misericordiæ vas, in quo magnalia
gratiæ & gloriæ, quæ talis filij matrem dece-
rent, reponeretur; ac proinde maxima quæ pu-
ra creaturæ cõcedi possent, reponeretur. Quo *S. Tho. 3. p.*
nomine de ea dicitur, quod sit a *Electa vt Sol. vt 1. 7. d. 10. ex*
enim Sol vnicus est, & inter astra cætera, ex- *An. de Nat.*
cellentiæ singularis: ita virgo hæc electa est, *Gratia*
vt inter puras creaturas vnica esset ac singula- *e 36.*
rissima in donis gratiæ, cui alia nulla par esset. *a Cant. 6. 9.*
Hoc licet generatim colligere ex illo Apost. *b Ephe. 1. 4.*
b Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem,
vt essemus sancti & immaculati in conspectu
eius in charitate. Nam, in toto illo Electionis

C 4 gene

I. genere, eminentissima fuit ipsius B. Virginis Electio. PRIMVM quod electa fuerit, vt omnibus Sãctitatis gradibus, & omni genere gratiarũ ac virtutum, quæ creaturis alijs cõmunicandæ erant & maiori adhuc excellentia, ipsa emineret. Nam (vt S. Hieron. ait) gratiæ omnes, quæ diuisim alijs sanctis sunt datæ, Mariæ fuerunt simul plenissimè concessæ: eo quod ex ea nasciturus esset auctor ipse gratiarũ Christus

Tom. 4. ser.
de Assump.

e Dan 9.24
d Psal. 45.5.

IBSVS. qui cū sit c *Sanctus Sanctorũ*, sanctificare eã voluit, quæ ipsius futura erat d *tabernaculum*: vt ipsa etiã inter creaturas Sancta esset Sanctarum, & omnibus in sanctitate superior.

II.

SECUNDO, electa fuit, vt pura & absq; macula esset in omni gradu puritatis, qui possit in pura creatura esse, nulla culpæ, nec vestigi

De conceptu
Vir. c. 18.

quidem eius admixtione. Quia (S. Ansel. teste) decebat, Virginem tanta splendescere puritate, qua post Deum, nulla esset excelsior, vt quæ mater eius esset futura, qui est ipsa puritas; quiq; vt, quæ Deus est purum & ab omni peccato mundum habet Patrem, ob diuinam eius essentiam; ita, quæ homo est, matrem haberet puram & mundam ea ex speciali dono puritate, qua terrena Mater similis fieret Patri celesti.

III.

TERTIO, fuit electa, non vt quouis modo sancta esset & absque macula; sed vt talis esset in conspectu ipsius Dei: hoc est nõ in specie tantum, & ficta, sed vera; non externã tantum, sed internã etiam Sanctitate in Dei conspectu ambularet: tum in diuinitatis præsentia,

oculos

oculos mentis in eā ira coniciens vt in omnibus actionibus suis, fidelis filia, grataque esse studeret; tū in conspectu incarnati Dei, cui tanquam mater indulgens, blanda & materna officia ei exhiberet: & vtroque nomine arcētissima charitate diligeret. quibus obsequiis innumera & præclarissima sibi merita cumulauit: ob quæ postea, in optata, cum clara visione, præsentia, cumulator sibi quā aliis gloria communicaretur. Quæ omnia ab infinita charitate, qua Trinitas sanctissima præ aliis omnibus eam dilexit, ac ad tantam gloriam prædestinavit, profluxerunt. Pater quidem ea illi præstitit, quod filij sui naturalis mater esset futura; Filius, quod ipsius propria, Spiritus sanctus, quod huius filij veri Dei & hominis conceptionem in ea esset perfecturus.

Hic finis est Electionis & Prædestinationis B. Virginis, cuius causa laudanda est ipsa Trinitas sanctissima, & gaudendum de gloria, quæ ex ea orta est ei, quam matrem agnosco. & quoniam idem Deus, infinita sua charitate, me quoque vocauit, vt in eius conspectu sanctus essem & absque macula; merito ipsam Virginem tū tanquam perfectissimam horum omnium exemplar accipiam, vt in tribus illis, quæ dixi, imitari eam studeam, tū tanquam Aduocatam, vt eadem mihi à filio suo impetret: me interim quod in me erit, iuxta S. Petri consilium, *e Sat agente bona opera certam meam vocationem & electionem facere.* c. 2. Pet. 1. 10

O VIRGO SANCTISSIMA, totamente exulto, quod sis ut sol electa, in qua nulla sit culpæ obscuritas, sed maximus gratiæ splendor; ex quo postea clarissimum gloriæ lumen, reliquos sanctos, sicut sol stellas cæteras superans, orietur. Fac mecum solis officium, illuminans tenebras meas, quod purus & splendens tanquam sidus Firmamenti reddar, in æternas lucens æternitates. O Deus æterne, cuius charitate nullis nostris meritis electi fuimus, ut in conspectu tuo mundi essemus & sancti, gratias tibi ago, quod hanc Virginem excellenti electione eligere sis dignatus, per eam supplex peto, animam meam ut purges ab omni macula, tuisque virtutibus ornes: quod semper talis in conspectu tuo vivam; & æternam tandem vitam consequar. Amen.

PUNCTUM IV.

*Conceptio
B. Virginis.*

CONSIDERANDUM nunc est: DEVM, accedente iam tempore, quo homo fieri decreuerat, ut primum ædificij huius lapidem poneret, hanc Virginem, ipsius matrem futuram, nis gratiis privilegiisque ornatam creasse, quibus par erat, filium ditissimum ac potentissimum matrem suam, quam sponte & magna elegerat charitate, ornare ac ditare. Hæc privilegia ad quatuor velut capita recabimus; perpendentes etiam non solum aliquas eorum causas; sed rationem etiam indicantes, qua earundem participes esse possimus.

I.

PRIMUM fuit privilegium, quod ab Originis

nis macula fuerit immunis, quam utpote Ada-
 mi filia, aliàs contraxisset. Sed qui potens est,
 eam ita pręuenit, ut in ipso creationis momē-
 to, quo anima corpori iungitur, & quo aliàs
 macula illa contrahitur, sanctificauerit. Ut
 enim eodem momento, quo solem creauit, cū
 lumine eum, & absq; tenebris vllis creauit; &
 ut Angelis primisq; parentibus simul cum na-
 tura gratiam etiā dedit: sic B. huic Virgini, quo
 momento eam creauit, etiā eius animam san-
 ctificauit; & ut solem electā fecit, nullis pec-
 catis tenebris affectam. Cuius ratio, pręter
 eam, quę proximo puncto adferebatur, ea est:
 quod Christus Dominus noster, ad redimen-
 dos homines ab omni culpa, & nominatim ab
 Originali, duplici ratione uti poterat, vel post
 lapsum eos erigendo; vel pręueniendo, ne la-
 berentur: quę posterior ratio pręstantior est,
 & magis Dei omnipotentiā, & Redemptoris
 misericordiā prodit. ut enim peccati maculā
 nullū maius est malū (sicut dictum est supra) *1. Part. Me*
 ita pręseruatione à peccato (ne vel ad momē- *ditat. 6.*
 tū illius serui sim⁹) nulla est maior misericor-
 dia. Quare ad ipsius Redemptoris gloriā & Re-
 demptionis eius dignitatē pertinuit, ut singu-
 lari hac misericordia erga futuram matrem
 vteretur, & optima, qua posset ratione, eā re-
 dimeret: ab infamia nimirum & miseria culpę
 Originalis eam pręseruando, & hoc gratiæ
 suę ornamento decorando; quod mater filio ef-
 fet in ea puritate similia; si vterque ma-
 culam illam euaderet: ille quidem iure
 suo,

tuo. ut qui nec potuerit quidem eam tangi; hæc
 privilegio, sine quo illam incurrisset: ille ut
 Redemptor mundi; hæc ut eius in Redemptio-
 nis opere coadiutrix. O fili Dei viui, qui ex vir-
 gine nascens, homo fieri voluisti, quò vnam ti-
 bi a gloriosam Ecclesiam absq; macula & ruga,
 aliave imperfectione exhiberes, gratias tibi a-
 go, quas possum, quòd matrem tuam speciali
 gratia ab ipsa conceptione feceris, ea puritate
 gaudere, quam ceteri sancti consequuntur in
 gloria. O mater gloriosissima, vehementer
 gaudeo de ea puritate, quam in primo huius
 mundi ingressu præferre te video, splenden-
 tem gratiæ lumine, sicut filius ipse tuus iusti-
 tiæ sol ingressus est. Liberum tibi est, in primo
 hoc tuo ingressu idem usurpare, quòd ille vsur-
 pavit in suo: *b Incapite libri scriptum est, de me
 ut facerem voluntatem tuam: Deus meus voluit
 & legem tuam in medio cordis mei, verè enim in
 medio cordis tui impressa eius lex est, hoc est,
 gratia & charitas eius: & siquidem tali favore
 Redemptor meus te dignatus est, ut ipsum in
 Redemptionis officio iuuares, ora eum, redē-
 ptionem ut suam mihi excellenter applicet,
 admissa hæctenus delicta condonans, & ab iis,
 in quæ labi possem, præservans: tantò mihi
 eorum horrore incusso; ut ne ad momentum
 in eis hæreere libeat. Atque hic præcipuus est
 fructus ex hac consideratione decerpendus: ut
 c speculum illud Virginis sanctissimæ sine ma-
 cula intuens, puritatem eius, qua potero ma-
 xima imiter perfectione; memor illius, Dei ad*

a Ephes. 5. 27

b Psal. 39. 9

c Sap. 7. 26.

popu-

populum suum vocis: d *Perfectus eris & absq,* d Deu. 18. 15.
macula cum Domino Deo tuo.

SECUNDUM priuilegium fuit: *Fomitē peccati*: hoc est carnis aduersus spiritum, sensusq; aduersus rationem rebellionem illi abstulisse: quòd tota illa anima cum omni sua interiori familia, id est, facultatibus omnibus, perpetua pace concordiaq; fruere tur, ut quæ Principis pacis futura esset habitaculum, iuxta illud Dauidis: *Factus est in pace locus eius*. Nunquam itaque Virgo sanctissima interior es pugnas sensit, quas nos gementes sentimus: nec quicquam eius *f caro aduersus spiritum concupiscebat*; neque hic illam cum difficultate gubernabat: Non Appetitionum sensuumve lex, Rationis legi aduersabatur: neq; in huiusmodi appetitionibus coercendis, aut sibi subiiciendis, Ratio laborabat: magna potius *g uoluntate* inter se concordēs, æternæ *Des legi* teis subiiciebant. O pacis excelsa Princeps, in hac interiori pace, qua, nulla præcedente pugna, fruere. impetra mihi, quæso, interioris meæ, quam patior, pugnae moderationem; quò aliqua saltem pacis ac felicitatis tuæ parte frui mihi liceat.

TERTIUM priuilegium fuit, singulari quodam modo fuisse in gratia confirmatam, ita ut toto vitæ suæ tempore nullum actuale peccatum admiserit, non opere solum, sed nec uerbo, neque cogitatione; Deo Domino nostro singulari sua prouidentia ita illi assistente, ut omnia eius opera (iuxta Apostoli de Ecclesia dictum)

II.

D Tho 3. p.

q 27. a. 3.

Or sequent.

e Psal. 75. 3.

f Gal. 5. 17.

g Rom. 7. 23.

III.

h Ephe. 5. 27 dictum) h sancta essent & immaculata, secundum tres omnino gradus puritatis: absque lethali videlicet peccati macula; absque venialis ruga; & absque omni imperfectione: declinato non solum malo, sed etiam imperfecto quocunque, minusque bono opere; electo autem semper eo, quod ceteris melius, pulchriusque iudicabat: singulis suis actionibus excellentem & gloriosam illam imprimens puritatem, qua Triumphans in caelo gaudet Ecclesia. Hunc puritatis modum, quo mihi gradu est possibilis, obtinere contendam, sic eum à Deo postulans. O Deus aeternae, qui matris tuae in tabernaculum sanctissimi, astra, & in medio eius continere assistens non commouebaris, sed quotidie mane diluculo illam praeveniens in omnibus, quae ageret, adiuvabas: sanctifica & animam meam, assistens illi semper; gratiam tuam mane me praeveniens: quod mea opera pura sint, absque macula, aut ruga, aut re alia, quae in me tibi displiceat, Amen.

IV.

PRIVILEGIUM QUARTUM fuit, eandem ipso conceptionis momento, tanta gratiae, charitatis, ceterarumque virtutum ac donorum Spiritus sancti abundantia & plenitudine fuisse repletam, ut Angelos atque ipsos Seraphinos superaret: quod digna esset Dei mater; digna Angelicarum Hierarchiarum Regina: & tantò melior ipsis Angelis, sanctiorque effecta, quanto excellentius praeter illis, qui serui solum & administri in domo eius futuri erant,

erant, *nomen* erat acceptura, hoc est MATRIS. Ibi itaque censenda est Virgo sanctissima cursum suum incepisse, quod Angeli suum perduxerant, & absoluerant. Ideoque plures sanctitatis gradus adhuc in terra degens assecuta est, quam haberent qui in caelo ipsam habitabant: (iis exceptis, quæ statim illius sunt propria) Et in ea locum habet, quod de ciuitate Dei Propheta David dixit: *I Fundamentum eius in montibus sanctis.* Eius enim vitæ initia altiora in sanctitate fuerunt, ea summitate, ad quam magni Ecclesie sancti pertigerunt. O quanta voluptate sanctissima ipsa Trinitas perfundebatur, excellentis huius infantulæ aspectu! Pater ipse æternus talem se filiam habere delectabatur; Dei filius tanta futuræ matris suæ pulchritudine lætabatur: Spiritus sanctus talem se sponsam habere exultabat: Omnesque tres diuinæ personæ gratia suâ eam ingressæ, summo in ea gaudio habitabant. O cœli Angeli, qui postea in *firmamentum Dei mundum ingredientem adorastis*, accedite nunc; & eam, quæ eius mater, vestra verò Regina futura est, supplices veneramini. O Angelorum Regina, iam nunc te adhuc in ventre matris latentem verbis illis saluto, quibus Gabriel Angelus te postea salutauit: *Aue gratia plena: Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus.* idque merito facio, quia in ipso, quo concepta es, momento, gratiam apud Deum supra omnes illas inuenisti. Ora DOMINA illum, vt spiritum meum mundet, refre-

Psal. 86. 1.

m Heb. 1. 6.

n Luc. 1. 28.

CONTE
E.

refrenet carnem, passiones coerceat ac moderetur; gratiaq; suâ ita repleat, vt feruore magno seruire illi incipiam, & in eo, donec obri-
neam coronam, perseuerem: Amen.

MEDITATIO IV.

DE VITA B. VIRGINIS VSQVE AD INCARNATIONEM, in qua de eius Natiuitate, Praesentatione in templum, & Desponsatione cum S. Iosepho agitur.

PUNCTVM. I.

De B. Vir-
ginis Nati-
uitate.

ONSIDERANDVM PRIMO, nouem post conceptionem elapsis mensibus natam B. Virginem fuisse in paterna domo: eiusque NATIUITATEM, (vt Ecclesia canit) gaudium vniuerso mundo annuntiasse.

I.

EXPENDAM HIC PRIMVM sanctissimæ Trinitatis gaudium, cum infantulam hanc, ad eum sibi dilectam, vidit iam in lucem editam; per quæ res adeo celebres pro gloria sua, & commo-
nostro perficere statuerat. Quare fas est credere, communicasse Deum hoc die Angelis in cælo, iustis in terra, sanctisq; in Limbo Patri-
bus nouam quandam lætitiã, (quamuis eius causa non omnibus reuelata) velut prognosticum